

בש"פ 6436/19 - מדינת ישראל נגד רון נחום

בבית המשפט העליון

בש"פ 6436/19

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: רון נחום

בקשה חמישית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה
- מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ז' בתשרי התש"ף (6.10.19)

בשם המבקשת: עו"ד רוני זלושינסקי
בשם המשיב: עו"ד יעל ניסן פינקלמן

החלטה

1. בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62א לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996. נגד המשיב תלוי עומד כתב אישום בבית המשפט המחוזי בתל אביב, שהוגש ביום 2.2.2018. בתמצית ייאמר כי על פי כתב האישום, ביום 19.12.2017 נפגש המשיב עם המנוח, השניים הסתובבו ושתו אלכוהול, ובהמשך עלו לדירת המשיב. במהלך שהותם בדירה החליט המשיב להביא למותו של המנוח וכך עשה. כעבור מספר שעות גרר המשיב את המנוח, לחדר אשפה בבניין סמוך; ולמחרת היום ניקה את חדר המדרגות בבניין מגוריו ואת המדרכה הסמוכה, במטרה להעלים ראיות למעשה הרצח שביצע. גופתו של המנוח נמצאה ביום 31.12.2017 באתר הפסולת חירייה. על כל אלה, כתב האישום מייחס למשיב רצח בכוונה תחילה ושיבוש מהלכי משפט.

2. עם הגשת כתב האישום, ביקשה המבקשת לעצור את המשיב עד תום ההליכים נגדו. דיוני המעצר התארכו הן משום הצורך להסדיר את ייצוגו של המשיב, הן משנדרש לקבל חוות דעת פסיכיאטרית בהתייחס לאחריות המשיב למעשים המיוחסים לו ולכשירותו לעמוד לדין. ביום 22.5.2018 נתקבלה חוות דעת מאת הפסיכיאטר המחוזי, וחוות דעת נוספת ניתנה ביום 23.7.2018 - ולפיהם, בסופו של יום, נקבע כי המשיב היה אחראי למעשיו וכי הוא כשיר לעמוד לדין. ניתנה שהות של מספר חודשים לבקשת ההגנה לשקול אפשרות להגיש חוות דעת נגדית מטעמו של המשיב, שלאחריה הודיעה כי אין בכוונתה לעשות כן. ביום 11.2.2019 קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה, ממילא קיימת עילת מעצר, וביום 18.3.2019 - לאחר שהוגש תסקיר בעניינו של המשיב ששלל אפשרות של חלופת מעצר, ואף מעצר באיזוקאלקטרוני - הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו. מאז הוארך מעצרו של המשיב על ידי בית משפט זה - הארכה ראשונה, שניה ורביעית בהסכמה; והארכה שלישית בהחלטה מנומקת מיום 1.5.2019 (השופט ג' קראבש"פ 2650/19).

בהתייחס להליך העיקרי - כפי שכבר נזכר, לכתחילה לא ניתן היה לקדם את ההליך בעיקר משום הצורך להסדיר את ייצוגו של המשיב, וכן משנדרש לקבל חוות דעת פסיכיאטרית לעניין אחריותו למעשיו וכשירותו לעמוד לדין. בהינתן האמור, שמיעת הראיות בתיק החלה ביום 17.2.2019. התקיימו חמש ישיבות הוכחות, האחרונה שבהן ביום 13.6.2019, שבהן נשמעו 19 עדים. היו קבועים מועדים נוספים לחודשים יוני וספטמבר 2019, ואולם אלה בוטלו. כך משעה שבישיבת ההוכחות האחרונה, ב-13.6.2019, הודיע המשיב כי אינו נותן אמון בבאת כוחו מהסניגוריה הציבורית; בית המשפט נעתר לבקשתו של המשיב ושיחרר את הסניגורית מייצוג; והמשפט באותו יום המשיך להתנהל כאשר המשיב מייצג את עצמו כבקשתו. בסוף הדיון חזר וביקש המשיב את ייצוג הסניגוריה הציבורית, ומי שמייצגת אותו כיום אמנם מונתה לייצגו. אלא שלצורך לימוד התיק ביקשה, על דעת המשיב, לבטל את מועדי ההוכחות שהיו קבועים ושהות של מספר חודשים להיערך לייצוגו וללימוד התיק. כיום קבועה ישיבת תזכורת ליום 10.10.2019 על מנת לקבוע מועדי הוכחות חדשים.

3. לטענת בא כוח המבקשת נדרש להאריך את מעצרו של המשיב. כך, ראשית דבר, לנוכח מעשיו המעידים על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. וכך גם נלמד מעברו הפלילי המכביד של המשיב - שורה ארוכה של הרשעות קודמות שבגינן אף היה נתון במאסרים ממושכים; בין היתר בעבירות סמים ואלימות, ובראשן עבירה של ניסיון לרצח שבגינה נידון ל-12 שנות מאסר. עוד נטען כי בעניינו של המשיב מתקיימת גם עילת מעצר של חשש לשיבוש מהלכי משפט, ובהקשר זה מפנה בא כוח המבקשת לכך שהמשיב הורשע בעברו גם בעבירות של הפרת הוראה חוקית, הדחה בחקירה, הטרדת עד ושיבוש מהלכי משפט. אשר לקצב ניהול המשפט, מפנה בא כוח המבקשת לסקירה בתמצית שבסעיף 2 לעיל.

באת כוח המשיב מצידה מפנה למשך הזמן שהמשיב היה עצור עד תום ההליכים, עוד טרם שהמשך הדיון התעכב עקב חילופי סניגורים, ולדבריה מן הראוי לאפשר את בחינת שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בשנית על ידי גורם מקצועי "ולא לסגור לו את הדלת". אשר לעברו הפלילי, מפנה באת כוח המשיב לכך שההרשעה העיקרית שעומדת למשיב לרועץ, ניסיון הרצח שבגינה הושתו עליו 12 שנות מאסר, היא משנת 1999. אמנם אין להקל ראש בעבירה זו, אך יש ליתן את הדעת לכך ששוחרר כבר בשנת 2008 לאחר ניכוי שליש; ולטענתה של באת כוח המשיב, מרבית ההרשעות שלו מאז "אין ברף הגבוה"; ומזה זמן ממושך עד לאירועים נושא כתב האישום הנוכחי, היה המשיב משוחרר ומחוץ לכותלי בית הסוהר. ועוד הוסיפה באת כוח המשיב, לבקשתו, כי בעת מאסרו בעבר נתאפשר לו לצאת לחופשות, שירות בתי הסוהר נתן בו אמון, וכך חזר המשיב והזכיר שאף זכה לניכוי שליש מתקופת מאסרו.

4. משעיינתי בבקשה ובנספחים לה והוספתי ושמעתי את טענות באי כוח הצדדים, הגעתי לכלל דעה כי יש להיעתר לבקשה. מסוכנותו של המשיב היא מובהקת כעולה מן המיוחס לו בכתב האישום. לא שוכנעתי כי נכון לעת הזאת, יש בהתמשכות ההליכים כדי להביא לשינוי נקודת האיזון וסטטוס המעצר שבו נתון המשיב. מעיד על מסוכנותו גם עברו הפלילי של המשיב הכולל 18 הרשעות קודמות, ובראשן ניסיון הרצח, ונראה על פניו כי אינו נרתע מאימת הדין חרף מאסרים ממושכים שריצה. יצוין שאף שירות המבחן, בתסקיר מיום 17.3.2019 קבע: "מצאנו כי רמת הסיכון להישנות מעורבות בהתנהגות אלימה היא גבוהה", ולאבא בהמלצה לשחרורו ממעצר אף לא למעצר בפיקוח אלקטרוני. לכך מתווספת העובדה שבאמתחתו של המשיב הרשעות קודמות גם בעבירות של הטרדת עד, הדחה למניעת עדות במשפט ואי-קיום צו בית משפט; ויזכר שבכתב האישום התלוי ועומד מיוחסת לו אף עבירה של שיבוש מהלכי משפט בנוסף לעבירת הרצח.

אכן חלף זמן לא מבוטל מעת שנעצר המשיב. ואולם נראה כי העיכובים בתחילת הדרך היו נעוצים בעיקרם במשיב -הסדרת ייצוגו ובירור כשירותו לעמוד לדין. ומשיצא שלב ניהול ההוכחות לדרך, אף הוא הושעה בשל חפצו של המשיב בחילופי ייצוג -דבר שהצריך זמן היערכות ולימוד התיק מצד באתכוחו של המשיב כיום.עתה התיק קבוע ליום חמישי השבוע, 10.10.2019, לקביעות מועדי הוכחות; ויש לקוות שהצדדים ישנסו מותניים יחד עם בית המשפט וייקבעו מועדי הוכחות בזמן קרוב ותוך לקיחה בחשבון של צפי מספר הדיונים שיידרשו, כדי שניתן יהיה לקדם את התיק ולסיימו בתוך זמן סביר.

5. בהינתן כל האמור, מעצרו של המשיב מוארך בתשעים ימים, כמבוקש, החל מיום 26.10.2019 או עד למתן פסק דין ב-תפ"ח 3186-02-18 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ז' בתשרי התש"פ (6.10.2019).

ש ו פ ט ת